

som var rettet mod ham. Altsaa det er Oplysninger, som vi fra alle Sider ikke helt kunne se bort fra. Endelig for det Fjerde mener jeg, at det, for at bedømme Forholdet, er nødvendigt at faae at vide, hvad det er for Udtalelser fra den saaldne Kandidats politiske Ven, som denne Interpellant har optaget og benyttet til Angreb paa den saaldne Kandidat. Ogsaa dette er det nødvendigt at faae konstateret, inden vi i Virkeligheden kunne træffe noget Skjøn over, hvad Betydning denne Sag har for Valget derovre. Jeg skal endnu fremhæve en femte Ting, som det er af Interesse at faae oplyst ved dette Valg. Formanden siger, at han i 20 Aar har fulgt denne Regel ved at lede Valget i Usfens. Det er Noget, som ganske vist ikke er uden Betydning. Hvis det er rigtigt — der foreligger derom ikke Andet end Formandens Erklæring — men altsaa, hvis vi gaa ud fra, at det er rigtigt, har det for det Første Betydning for Formanden selv, idet derved afkræstes den Mistanke om Partisshed, som der ellers kunde være Grund til at nære, eftersom Sagen iøvrigt foreligger. Men dernæst har det jo ogsaa sin Betydning, for saa vidt det da aabenbart vil have i alt Fald nogen Interesse, om Formanden i Forveien har gjort denne Regel bekendt for Valgforæmlingen og for Kandidaterne. Det vil have nogen Betydning, om Kandidaterne udtrykkelig eller stiltiende kunne siges at være gaaede ind paa dette Princip fra Formandens Side, om der foreligger et stiltiende Samtykke fra Kandidaterne til en saadan Valgledeelse som den, Formanden har fulgt i dette Tilfælde; navnlig kunde der være Grund til at antage, at den saaldne Kandidat, der tidligere har været valgt som Rigsdagsmand, ikke er ubekendt med det Princip, der saaledes er fulgt af Formanden. Paa den anden Side er det meget muligt, at den Regel, Formanden siger han har fulgt, er en Regel, som i Virkeligheden ikke har faaet nogen særdeles praktisk Anvendelse. Hvis det blot er et indre Princip, som meget sjældent eller maaske aldrig er kommet til praktisk Anvendelse, har det ganske vist meget lidt Betydning, at Formanden har et saadant Princip. Altsaa det er i disse Retninger, at Afdelingen har ment, at der manglede de fornødne Oplysninger til paa dette Punkt at træffe et Skjøn over den Betydning, den begaaede Feil kan have havt paa Valget. Det er Grunden til, at Afdelingens Flertal ikke i dette Dieblit kan troste sig til at indstille dette Valg til Godkjendelse. Jeg skal tilføje, at der selvfølgelig bag ved denne Indstilling ligger en Anerkjendelse af, at disse Oplysninger muligvis kunne føre til Valgets Forløstelse. Det maa nemlig ligge bag ved enhver Indstilling om et Valgs Udsættelse. Den Mulighed er ogsaa til Stede og anerkjendt her fra Afdelingens Side, men paa den anden Side holder jeg paa, at denne Mulighed er tilstrækkelig. Om der er større Sandsynlighed for det One eller

det Andet, er Noget, der ikke kommer i Betragtning. Man kan ikke, naar en Afdeling indstiller et Valg til Udsættelse og Undersøgelse, fordi der mangler Oplysninger, foretage et virkeligt Skjøn og forlange, at denne Afdeling samtidig hen i Vind og Veir skal træffe et Skjøn, forinden de Oplysninger, Afdelingen selv erkjender for nødvendige, foreligger. Hermed har jeg fremfat, hvad der har ledet Afdelingen til den Indstilling, som Flertallet har sluttet sig om. Jeg haaber, at jeg har gjort det nogenlunde upartisk; i alt Fald har det været min Bestræbelse derved at udtrykke den fuldstændige Mangel paa Fortjærlighed, som jeg nærer for de to Kandidater.

Not: Idet jeg paa Mindretallets Begne skal tage Ordet for at indbegaa den ærede Ordfører, skal jeg ikke begynde, hvor han sluttede. Jeg finder, at denne Udtalelse ikke hører hjemme ved Bedømmelsen af Sagen af den Natur som den foreliggende, om man har Sympathi for den saaldne eller den seirende Kandidat. Jeg skal derimod følge den ærede Ordfører, saaledes som han begyndte sit Foredrag, med at erklære, at det er rigtigt, at Klagen falder i 2 Afdelinger. Den ene Del af denne Klage er ubegrundet, ganske ubevist og ubevislig, og den anden Del har kun et meget ringe Skin af Betydning. Den ærede Ordfører har med Hensyn til den første Del af Klagen fremhævet de forstjellige Omstændigheder, som den ærede Klager fremfører, og hvorpaa han støtter til Dels i alt Fald sin Besværgelse over Valget, og den ærede Ordfører har meget rigtig fremhævet, at alle de enkelte Omstændigheder, som i den Henseende ere fremførte, ere fuldstændig urigtige og usande. Det er imidlertid altid temmelig uheldigt for en Klager, naar han i sit Klagemaal fremfører flere Omstændigheder, som ved nærmere Undersøgelse vise sig at være fuldstændig ubegrundede. Det giver nemlig en vis Tilbøielighed til at antage, at heller ikke det, som der dog efter et vist foreløbigt Skjøn kunde være Anledning til nærmere at prøve, i alle Retninger vil vise sig at være paalideligt. Jeg tror ogsaa, at det i Virkeligheden ved nærmere at se paa Sagen vil vise sig, at det forholder sig saaledes. Klageren støtter sin væsentligste Anke mod Valget paa en Beskyldning mod Valgbestyrrelsens Formand for Partisshed, og denne meget graverende Beskyldning støtter han paa den ene Omstændighed, at Formanden, paa en Henvendelse fra ham, har negtet ham Ordet, saaledes som han begjærede det. Derved er Sagen gaaet saaledes til, idet jeg i den Anledning tror det fornødent at supplere den ærede Ordførers Fremstilling af Sagen noget. Efter at begge Kandidater efter hinanden 2 Gange havde havt Ordet tilligemed deres Stillere, og derved havt Leilighed til at udvegle deres Anskuelser overfor hinanden, opfordrede Formanden Valgerne til at stille Inter-